

prima instanță - (Judecătoria Drochia) L. Lupașcu

instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) Al. Gheorghieș, A. Albu, A. Toderăș

ÎNCHEIERE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Dumitru Mazur,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Dumitru Mazur împotriva Vioricăi Muntean, intervenient accesoriu Întreprinderea Mixtă Compania de Asigurări „Grawe Carat Asigurări” Societate pe Acțiuni, cu privire la repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 08 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Dumitru Mazur, admis apelul declarat de Viorica Muntean, casată parțial hotărârea Judecătoria Drochia din 08 aprilie 2016 și pronunțată în această parte o nouă hotărâre,

c o n s t a ț ă:

La 02 iunie 2014 Dumitru Mazur a depus cerere de chemare în judecată împotriva Vioricăi Muntean, solicitând încasarea sumei de 33 177 lei cu titlu de reparare a prejudiciului material, 30 000 lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral, iar în total a sumei de 63 177 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 16 august 2012, la intersecția străzilor Ghica Vodă și Testimețanu din or. Drochia, a avut loc accidentul rutier în rezultatul căruia automobilul de model „Mercedes C 200” cu numărul de înmatriculare DR AT 400, condus de Viorica Muntean, nu a cedat trecerea autovehiculului de model „Volkswagen Transporter” cu numărul de înmatriculare DR AP 495 care se apropia de intersecție pe drumul cu prioritate și l-a tamponat lateral.

Susține că în urma accidentului rutier, a fost deteriorată bara de protecție din față, aripa din față-stânga, reșou din față, farul din stânga-față, sistemul de semnalizare din față, capotul din față.

Afirmă că accidentul rutier a avut loc din vina conducătorului Viorica Muntean, fapt ce se confirmă prin decizia agentului constatator din 20 august 2012, prin care a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (1) Codul contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională - amendă în mărime de 40 unități convenționale - 800 lei.

Invocă reclamantul că în rezultatul deteriorării autoturismului i-a fost cauzat prejudiciu material, care, conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 2015 din 05 octombrie 2012 întocmit de Centrul Național de Expertize Judiciare, constituie 32 077 lei.

La fel, menționează că pentru a efectua examinarea mijlocului de transport de un specialist, a fost nevoit să se deplaseze de mai multe ori în mun. Chișinău, cheltuielile de transport constituind 1 100 lei.

În afară de aceasta în urma accidentului rutier i-a fost cauzat prejudiciu moral, ce constă din pierderea de timp pentru acumularea actelor pentru adresarea în judecată, vizita la apărător și incomodități în legătură cu lipsirea de posibilitate de a se folosi de mijlocul de transport, pe care îl apreciază în sumă de 30 000 lei.

Menționează că la propunerea sa de a repara benevol prejudiciu cauzat, pârâta a refuzat, din care considerente a fost nevoit să se adreseze în instanța de judecată cu prezenta acțiune.

Prin încheierea Judecătorei Drochia din 25 mai 2015 în proces a fost atras în calitate de intervenient accesoriu ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA.

Prin hotărârea Judecătorei Drochia din 08 aprilie 2016 s-au respins ca neîntemeiate cerințele lui Dumitru Mazur împotriva Viorica Muntean, intervenient accesoriu ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, cu privire la repararea prejudiciului material.

S-a încasat de la Viorica Muntean în beneficiul lui Dumitru Mazur suma de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a încasat de la Viorica Muntean în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 100 lei.

La 12 aprilie 2016 Dumitru Mazur a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea hotărârii Judecătorei Drochia din 08 aprilie 2016 și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

La 19 aprilie 2016 Viorica Muntean a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea hotărârii Judecătorei Drochia din 08 aprilie 2016 și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 08 noiembrie 2016 s-a admis apelul declarat de Viorica Muntean.

S-a casat parțial hotărârea Judecătorei Drochia din 08 aprilie 2016, în partea ce ține de încasarea prejudiciului moral și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre prin care s-a respins cererea de chemare în judecată a lui Dumitru Mazur către Viorica Muntean, intervenient accesoriu ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA, cu privire la repararea prejudiciului moral.

În rest hotărârea primei instanțe s-a menținut.

S-a respins apelul declarat de Dumitru Mazur.

La 20 februarie 2017, prin intermediul oficiului poștal, Dumitru Mazur a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Judecătorei Drochia din 08 aprilie 2016 și a deciziei Curții de Apel Bălți din 08 noiembrie 2016, cu restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că la emiterea acestora instanțele de judecată au încălcat normele de drept material interpretând eronat legea, au considerat constatate circumstanțe importante pentru soluționarea pricinii care nu au fost dovedite cu probe

veridice și suficiente, iar concluziile instanțelor sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

În acest sens, susține că instanțele de judecată ierarhic inferioare în mod eronat au concluzionat că procedura prealabilă prevăzută de Legea nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006, nu a fost respectată de către reclamant.

Indică că, din materialele dosarului se constată cu certitudine vinovăția pârâtei Viorica Muntean în comiterea accidentului rutier, fapt din care rezultă și urmările survenite, aceasta având obligația de a recupera prejudiciul cauzat.

În cadrul examinării cauzei s-a constatat că intimata deținea poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă, și la solicitarea ei, în proces a fost atrasă în calitate intervenient accesoriu ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA.

La fel, indică recurentul că în cadrul examinării cauzei a prezentat Raportul de constatare tehnico-științifică nr. 2015 din 05 octombrie 2015 întocmit de Centrul Național de Expertize Judiciare, prin care se constată că prejudiciul material cauzat constituie 32 077 lei. La procedura de examinare mijlocului de transport de către specialist a fost respectată procedura de citare a părților cointeresate. La întocmirea raportului s-au respectat cerințele legislației în vigoare și concluzia specialistului este una corectă și legală. Iar în cadrul examinării cauzei, nici pârâta și nici intervenientul accesoriu nu au prezentat probe ce ar demonstra că mărimea prejudiciului material cauzat este mai mic.

Astfel, afirmă că suma calculată de ÎM CA „Grawe Carat Asigurări” SA pentru despăgubirea prejudiciului cauzat, în mărime de 10 008 lei, este foarte mică și nu acoperă prejudiciul cauzal.

Totodată, recurentul nu este de acord cu concluzia instanței de fond privind admiterea și satisfacerea parțială solicitării privind recuperarea prejudiciului moral.

Invocă Dumitru Mazur că, examinarea cauzei a fost una superficială și neobiectivă, concluzia instanțelor fiind una nemotivată.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Având în vedere că copia deciziei instanței de apel a fost recepționată de recurentul Dumitru Mazur la 21 decembrie 2016, recursul depus la 20 februarie 2017 se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmerts împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Dumitru Mazur nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Dumitru Mazur se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari